

Mannetjes gemzen leven voornamelijk solitair, behalve in de bronstijd. De gems kan zo'n tweeëntwintig jaar oud worden in gevangenschap en vijftien tot zeventien jaar in het wild. Belangrijke natuurlijke vijanden zijn de Lynx en de wolf. Het zijn behendige klimmers, die

eenvoudig van rots naar rots springen. In de zomer en de herfst leven ze voornamelijk op alpenweiden rond en boven de boomgrens.

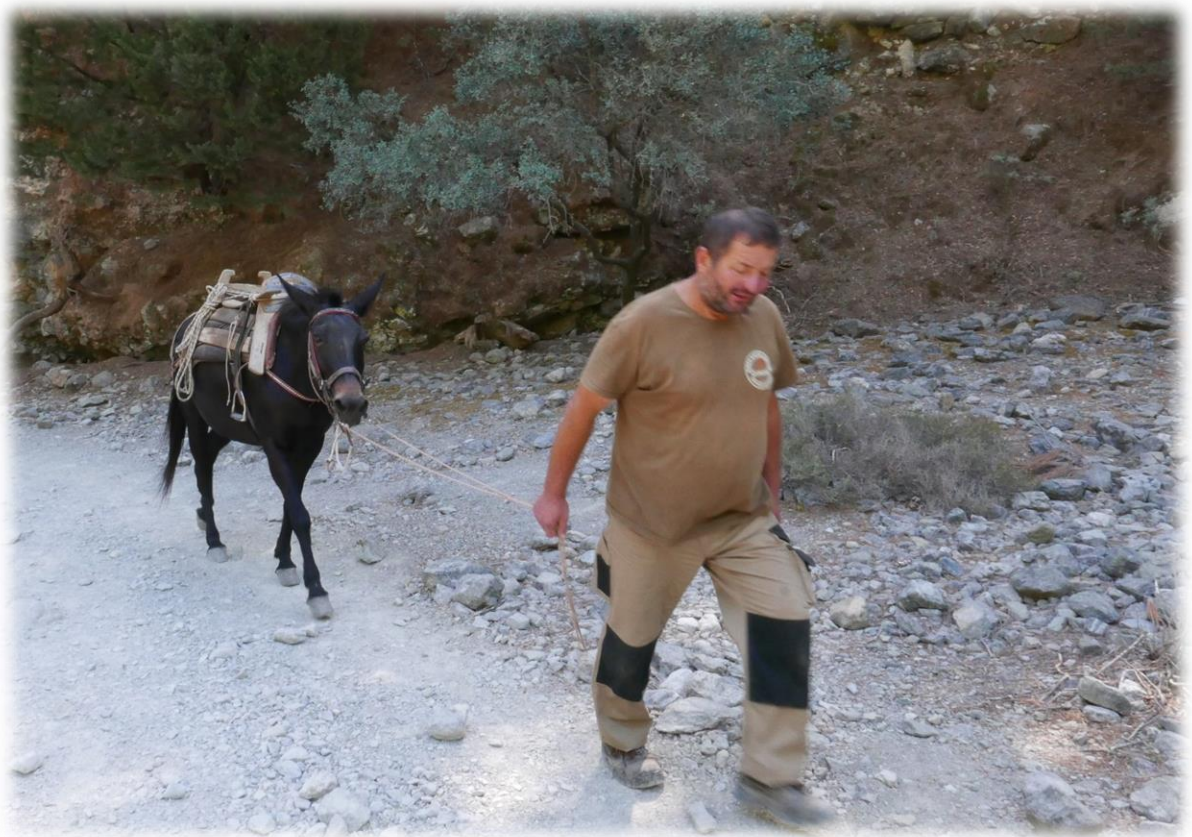

Er leven geen mensen meer in het spookdorpje Samaria. In 1965 zijn hier de laatste bewoners vertrokken.

De Samaria-kloof is open van 1 mei tot half oktober. In de wintermaanden is de kloof gesloten. Boven ligt er immers sneeuw en in de rivierbedding is er dan te veel water.

Tijdens de Tweede Wereldoorlog wist de Griekse regering op voorhand dat de Duitsers hun land gingen binnenvallen. De tactiek van de Duitsers bestond er in om meteen alle havens te

bezetten zodanig dat ze de regeringsleden konden arresteren. De voltallige Griekse regering wist echter te ontsnappen via de Samaria-kloof. In Agia Roumeli stond er een Engelse onderzeeër hen op te wachten en werd de Griekse regering overgebracht naar Engeland.

De Samaria-kloof is zo'n 14 miljoen jaar geleden ontstaan. Door erosie werd de kloof steeds dieper. In 1962 is de Samariakloof tot nationaal park bestempeld, vanwege de bijzondere planten en zeldzame dieren. (zoals de bedreigde Kri-Kri-geit).

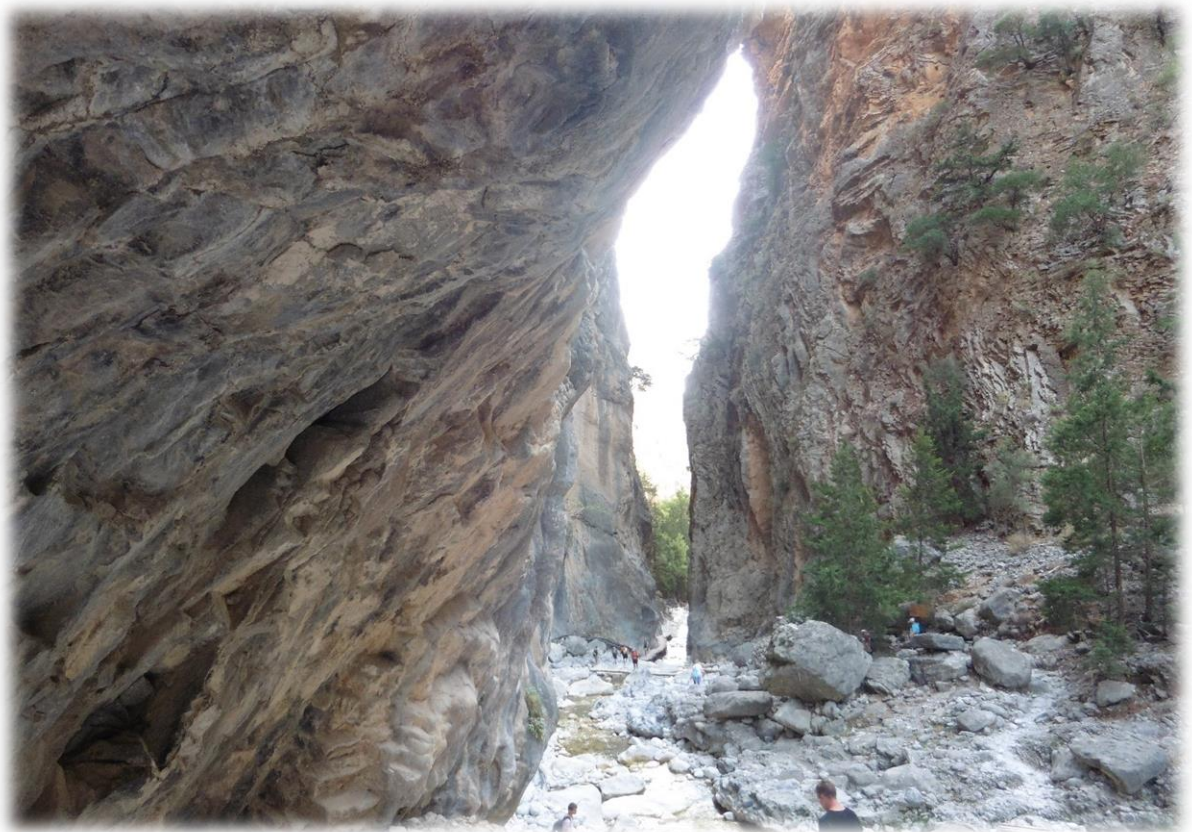

De boer kan hier geen tractor gebruiken. Hij werkt hier nog op de aloude manier. Maar ik zie een doos van Zanusi, zou het misschien een bestelling zijn van Bol.com of van Coolblue?

Als men op internetforums gaat kijken dan leest men verschrikkelijke verhalen over de Samaria-kloof. Evenwel is deze wandeling niet zo moeilijk als velen beweren. Aan de schoenen en de wandeluitrusting kan je zien dat veel van deze mensen die de kloof afdalen geen echte wandelaars zijn maar zwembadtoeristen die dan op het einde van hun verlof de

Samaria-kloof willen afdalen omdat nu eenmaal iedereen het doet. Het zijn uiteraard die mensen die onderweg in de problemen komen. Van onze groep heeft niemand problemen gehad.

Het smalste gedeelte noemt men de IJzeren Poort maar daar is nooit een poort geweest en niemand weet nog vanwaar deze benaming afkomstig is. Op deze plaats is de kloof minder dan 4 m breed.

Ons taxibedrijf is in handen van de Kretenzer Giorgos maar hij is gehuwd met de Nederlandse Corinne. De dag dat we de wandeling door de Samaria-kloof willen doen, belt Corinne om 07.00 uur naar de weerkundige dienst zodat we er zeker van zijn dat de kloof open is.

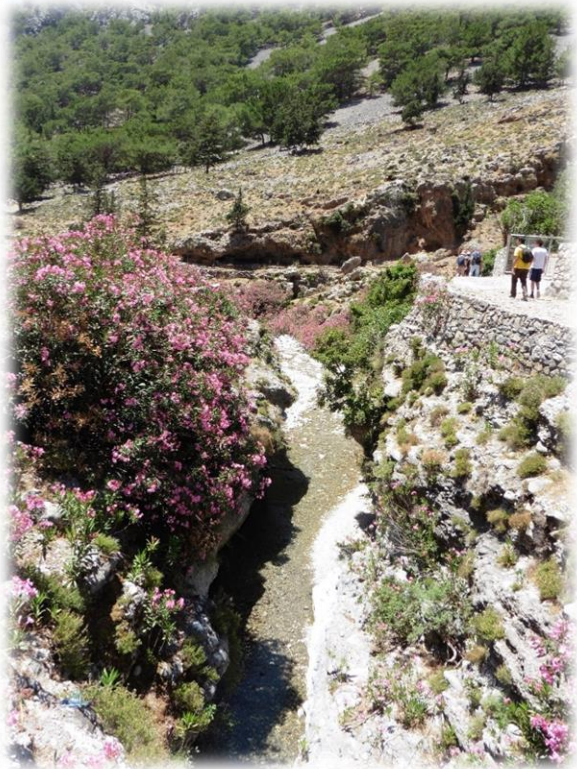
In de Libische Zee zwemmen pijlinktvissen, zwaardvissen, octopussen, kreeften, dolfijnen, dwergpotvissen en vinvissen. De vinvis (een soort walvis) is de grootste vis die men er aantreft. De vinvis kan tot 26 m lang worden en weegt 30 tot 80 ton.

Er leven ook twee haaiensoorten, de grootogvoshai, die totaal ongevaarlijk is voor de mens en de haringhaai. Deze laatste is wel gevaarlijk voor de mens al zijn aanvallen zeer

uitzonderlijk. Als er al eens een mens wordt aangevallen dan is het een duiker in diepere wateren. Uiteraard zijn er nog tientallen andere soorten, kleinere, vissen die men er aantreft.

Agia Roumeli lag vroeger dichterbij de kloof maar men heeft het dorpje verplaatst omdat het

te veel last had van overstromingen. In het oude dorp vinden we wel nog restanten van gebouwen en voertuigen terug.

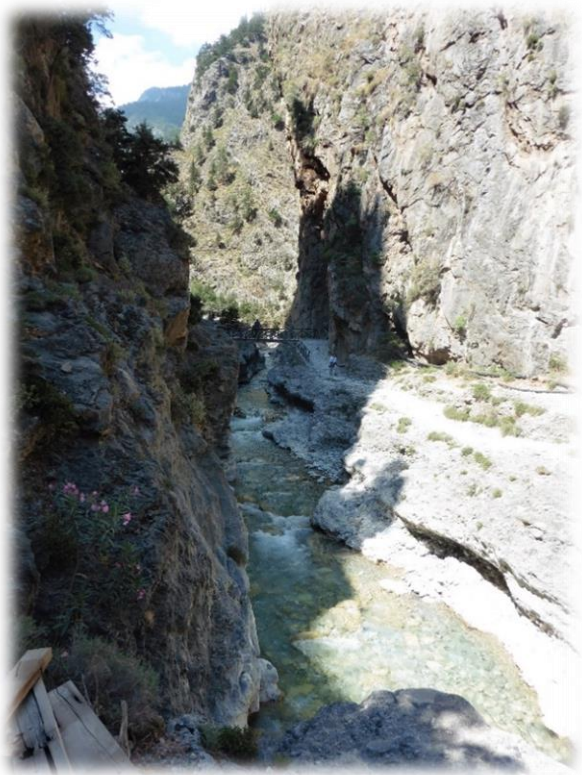

In het oude gedeelte van het dorp staan er nog enkele ruïnes van bouwwerken zoals bruggen maar ook oude voertuigen die men er heeft achtergelaten.

Gemiddeld 3.000 mensen dalen per dag de kloof af . De Samariakloof is sedert 1962 een Nationaal Park. Het is de langste bewandelbare kloof van Europa. De Gorge du Verdon (Frankrijk) is nog iets langer maar deze kloof is niet helemaal begaanbaar.

Je komt van alle schoeisels tegen maar ik heb er ooit één gezien die het deed op blote voeten. Met zoveel volk in de kloof is het onmogelijk om als groep samen te blijven. Elke deelnemer mag dan ook de kloof afdalen op zijn eigen tempo. Verloren lopen kan je er niet, er is maar één weg. Ik blijf bij de laatsten.

Aan het einde van de kloof komen we aan het dorpje Agia Roumeli. Dit dorp is enkel te voet bereikbaar via de kloof of per boot.

Als je aan het einde komt van de kloof dien je nog ongeveer 2 km te stappen tot de haven. Voor 2 euro brengt een shuttle u tot daar mocht dat nodig zijn. Ditmaal hebben we er geen gebruik moeten van maken

Om 17.30 uur is er een ferry die naar Sougia vaart maar wij hebben afgesproken met kapitein Yiannis die ons naar Sougia brengt. Ik heb ooit zijn boot eens geschilderd en heb hem dit schilderijtje gegeven. Het schilderijtje ligt nu te pronken op een doekje in zijn boot.

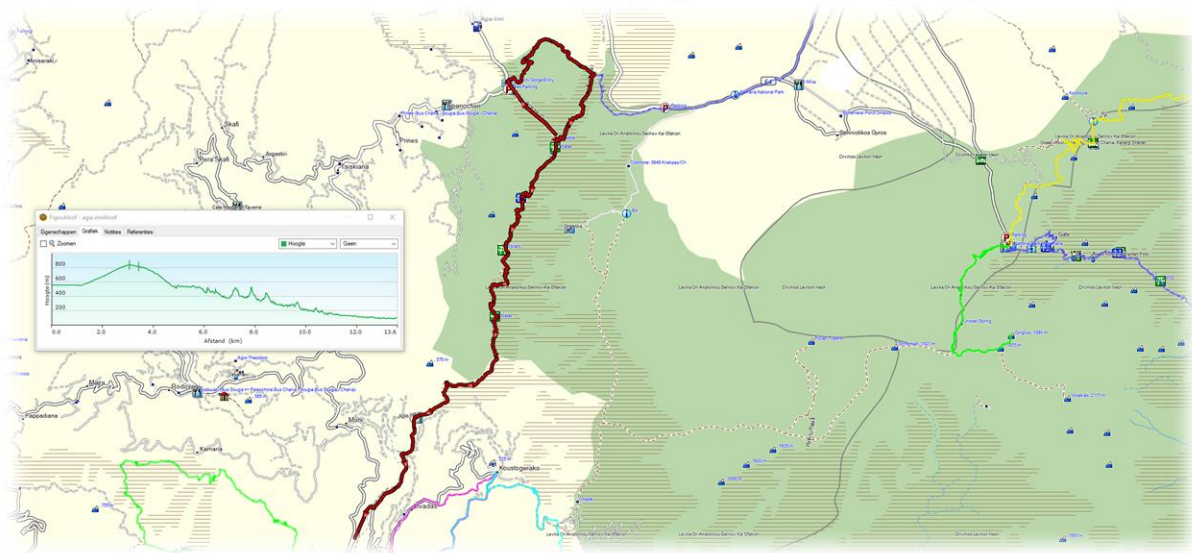

We varen terug naar Sougia, na een vermoeiende dag door de Samaria kloof. Evenwel heeft iedereen de volledige kloof gedaan. Het is zowat één uur varen met de boot. Ondertussen kan er wat gerust worden. Hoog boven op een berg in Agio Roumeli staan nog de restanten van een Venetiaans fort.

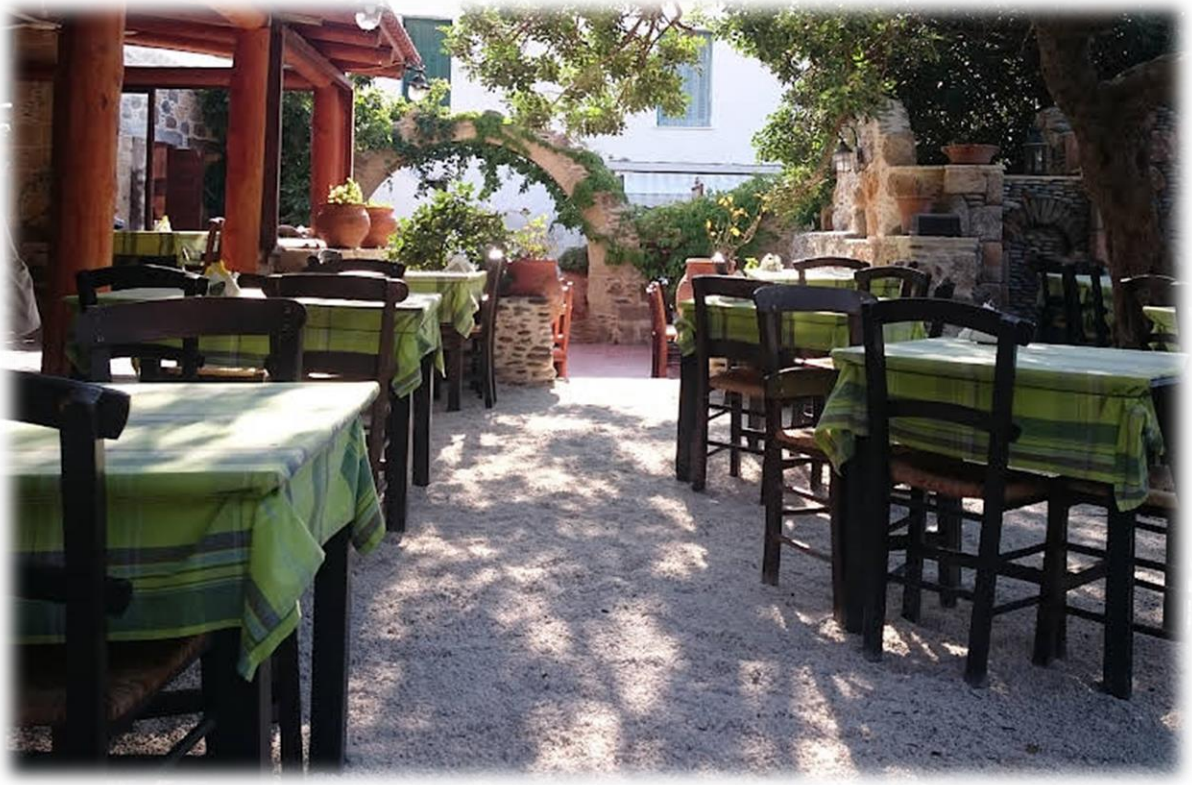

Vrijdag 7 juni 2024

Soort : Wandeling in lijn
Plaats : Figoe kloof en de Agia Irini kloof
Afstand : 12 km
Stijgen : 300 m
Dalen : 600 m
Duur : 5 uur

Elke ochtend kunnen we genieten van een heerlijk ontbijt bij Wanda. Er is steeds vers geperst fruitsap, koffie en thee. Het ontbijt is variërend. De ene dag zijn het croissants, de andere dag yoghurt, brood, pannenkoeken of andere zaken.

Reeds vroeg in de ochtend zit er al iemand op een terrasje op een bouzouki te spelen. Men speelt er vooral rebetiko muziek op. Het restaurant van Wanda heet Rebetiko omdat zij vroeger vrienden had die, bij hen, rebetiko muziek speelden.

Tijdens de Tweede Wereldoorlog werden hier in de streek veel mannen opgepakt waarvan de Duitsers dachten dat ze iets te maken hadden met het verzet. De opgepakte mannen werden overgebracht naar het concentratiekamp Mauthausen in Oostenrijk. Bij de uitgang van de kloof is er een wit marmeren gedenksteen met de namen van de gedeporteerden die het niet hebben overleefd. De grootvader van Stefanos (de uitbater van het winkeltje in Sougia) werd eveneens opgepakt maar heeft Mauthausen overleefd. De man had in het geheel niets te maken met het verzet

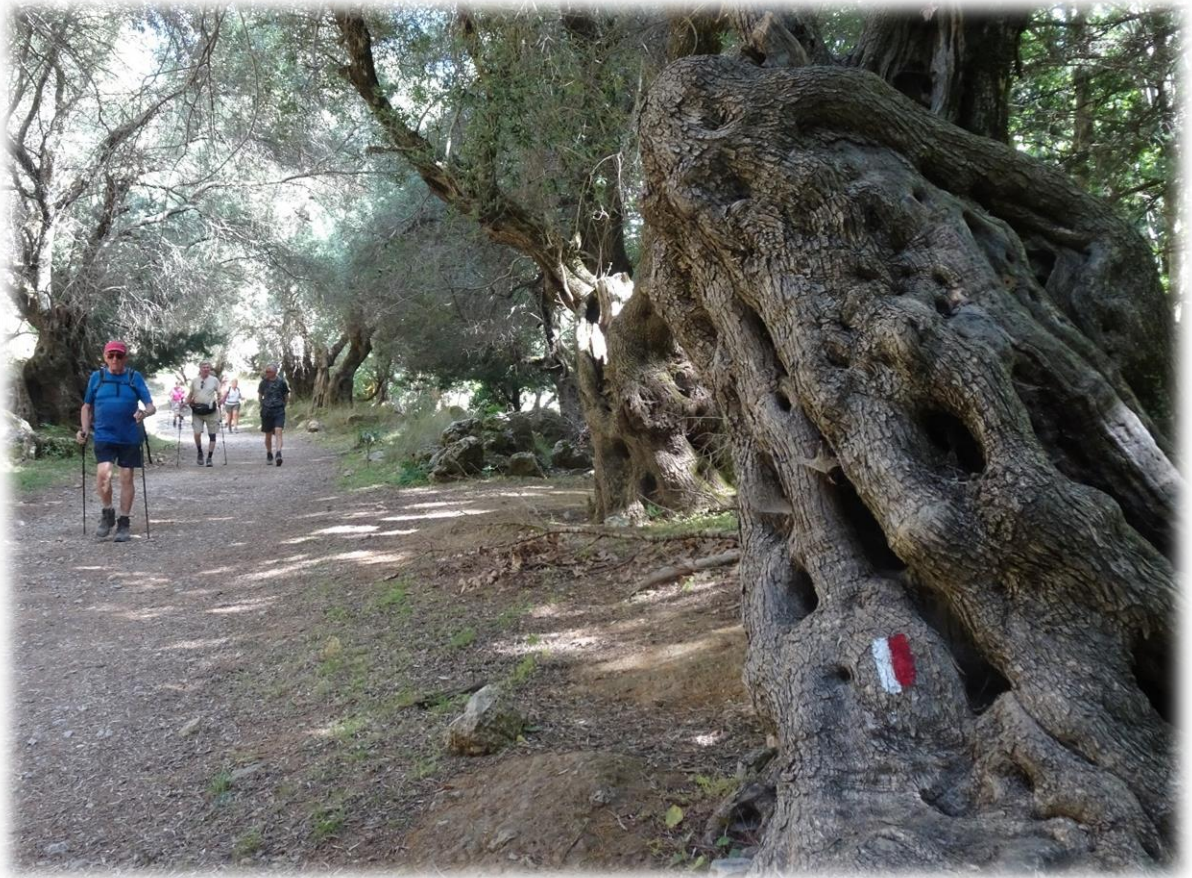
Juist voor het dorp Sougia zijn er nog restanten van een wateropslagplaats en een aquaduct van ongeveer 100 jaar voor onze tijdrekening. Door de sporen die men teruggevonden heeft weet men dat de aquaduct ongeveer 4 km lang was.

Een boerin komt naar haar geiten kijken. De geiten lopen vrij rond in de natuur maar hebben wel allemaal een eigenaar. De eigenaar gaat elke dag met een emmertje met snoepjes voor de

dieren op dezelfde plaats en op hetzelfde uur staan om er snoepjes uit te delen. Op die manier kan men de dieren vangen wanneer men het nodig acht.

Vandaag doen we twee kloofen. Eerst doen we de Figou-kloof. Deze kloof geeft uit op de Agia Irini-kloof die we dan ook maar meepikken.

In Agia Irini moeten we eerst over de oude brug die gebouwd werd rond 1850.

Het duurt niet lang of we zien enkele vale gieren boven onze hoofden zweven. De vale gier kan tot 1 m lang worden en een vleugelspanwijdte hebben van 2,65 m. De vale gier rust en broedt op en langs steile kliffen. Het is een aaseter die al vliegend zoekt naar karkassen van

runderen en andere grote dieren. De gier kan zelf geen lijken open scheuren. Hij moet eerst wachten op andere roofdieren die dit werkje voor hem opknappen.

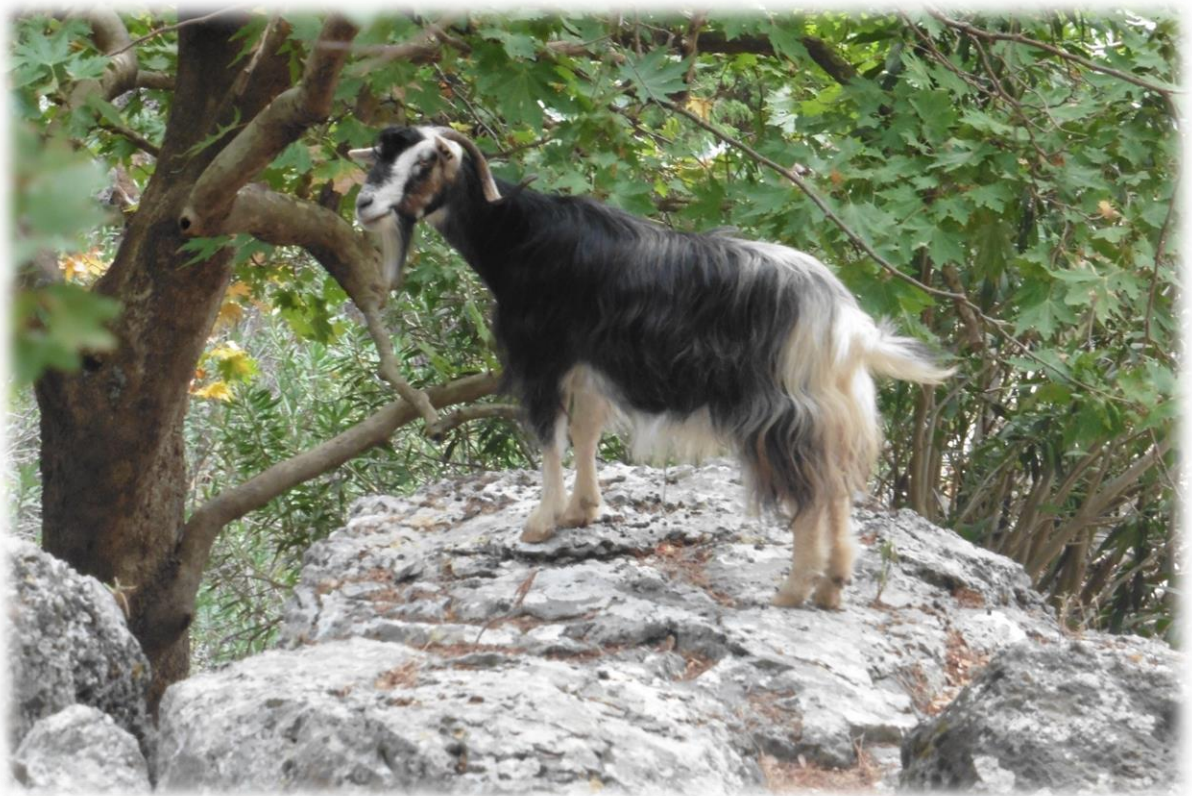

Behalve vale gieren zitten er in Kreta ook Lammergieren, maar die hebben we niet gezien. Lammergieren hebben een bruine kop en een witte borst. Evenwel heeft de lammergier de

gewoonte om zijn witte borst bruin te maken met klei. De lammergier kan beenderen tot 18 cm doorslikken. Grotere beenderen laat hij vallen vanop grote hoogte.

In de 20ste eeuw was de lammergier bijna uitgestorven omdat er veel werd op gejaagd omdat men dacht dat de lammergier lammetjes en zelfs kinderen op at, wat helemaal niet waar is. De

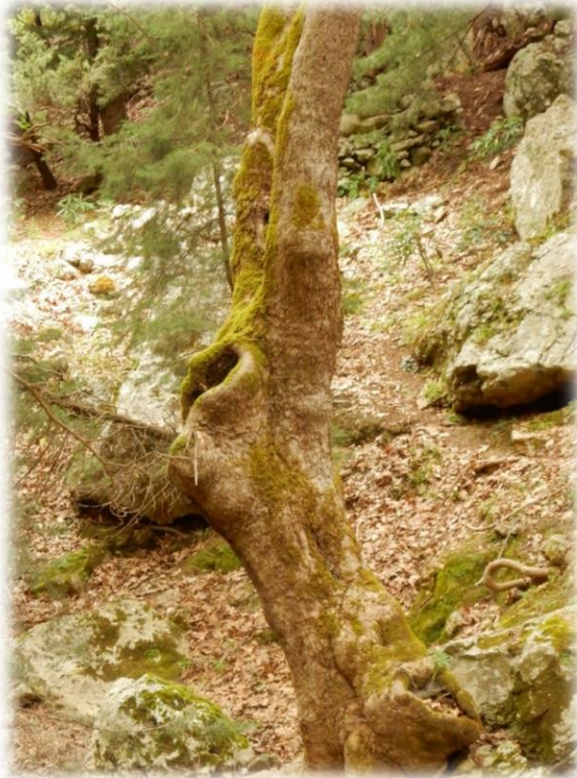
laatste jaren neemt hun aantal in Europa af doordat de boeren hun dode dieren niet langer meer mogen laten liggen op hun landerijen, dit in verband met de gekke koeienziekte.

De Figou-kloof mondt uit in de Agia Irini-kloof. Agia Irini betekent Heilige Irene. Met haar

jungleachtige vegetatie en oleanderbosjes in de bovenloop en diverse engten verder kloofafwaarts is deze kloof een waar paradijs voor wandelaars.

In deze kloof staan een aantal rare bomen. Er is een dikke tak waar je een eenhoorn kan

inzien, met wat verbeelding uiteraard. Een andere tak lijkt wat, in combinatie met een staan op de grond, op een hertenkop.

Phlomis fruticosa of Brandkruid vind je in Kreta enkel maar op rotsachtige plaatsen. De bloemen zijn eetbaar. Brandkruid is een inheemse soort en bloeit vanaf half maart tot eind juni. Opvallend aan het Brandkruid is de zaaddoos van de bloem na de bloei.